

Vergaderjaar 1983-1984

15972

Wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering met het oog op overdracht van strafvervolgingen door en aan Nederland, alsmede uitvoering van de desbetreffende Europese en Beneluxverdragen, wijziging van de Uitleveringswet en uitvoering van het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme en de Overeenkomst betreffende de toepassing van dat Verdrag tussen de lid-staten van de Europese Gemeenschappen

Nr. 8

VIERDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 24 april 1984

In Artikel II, onder B, wordt artikel 552 hh gelezen als volgt:

1. Een verzoek tot uitlevering van een zich hier te lande bevindende persoon, die wordt verdacht van of is veroordeeld wegens een strafbaar feit, bedoeld in een van de in het tweede lid genoemde bepalingen van Verdragen, wordt, indien dat verzoek afkomstig is van een Staat die gebonden is aan de bepalingen van het desbetreffende Verdrag en indien de uitlevering bij rechterlijke uitspraak ontoelaatbaar is verklaard of het verzoek bij ministeriële beschikking wordt afgewezen, beschouwd als een ingewilligd verzoek tot strafvervolging.
2. Het eerste lid heeft betrekking op strafbare feiten, bedoeld in:
 - artikel 1 van het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme (Trb. 1977,63).
3. Op een verzoek als bedoeld in de laatste zinsnede van het eerste lid is het bepaalde in artikel 552y, aanhef en onder a, niet van toepassing.
4. Voorts is het bepaalde in artikel 552y, aanhef en onder b, 2e, niet van toepassing op verzoeken gegrond op het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme en op de Overeenkomst betreffende de toepassing van dat Verdrag tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen (Trb. 1980, 14).

Toelichting

In deze nota van wijziging wordt niet de inhoud, doch alleen de opzet van het voorgestelde artikel 552hh van het Wetboek van Strafvordering herzien. Door deze herziene opzet zal het mogelijk zijn om, zodra het artikel eenmaal tot wet is geworden, het tweede lid aan te vullen met verwijzingen naar andere verdragen, volgens een methode waarbij de ene aanvulling niet eerst hoeft te worden aanhangig gemaakt als de andere reeds kracht van wet heeft gekregen.

De regering is namelijk voornemens bij de Tweede Kamer in te dienen wetsontwerpen ter goedkeuring en uitvoering van het Verdrag van New York van 14 december 1973 inzake de voorkoming van bestraffing van misdrijven tegen internationaal beschermde personen, met inbegrip van diplomaten (Trb. 1981, 69), het Verdrag van New York van 19 december 1979 tegen het nemen van gijzelaars (Trb. 1981, 53) en het Verdrag van New York/Wenen van 3 maart 1980 inzake de fysieke bescherming van

kernmateriaal (Trb. 1981, 7). Deze verdragen bevatten min of meer identieke bepalingen op het punt van het vestigen en uitoefenen van strafrechtelijke rechtsmacht en beogen alle uitwerking te geven aan de gedachte «aut dedere aut judicare».

Aangezien de regering zich voorstelt dat aan de desbetreffende bepalingen van die verdragen op dezelfde wijze uitvoering wordt gegeven als aan het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme, zal de uitvoering van elk van die verdragen om een aanvulling van artikel 552hh Sv. vragen.

Volgens de thans voorgestelde opzet, die is ontleend aan het model van artikel 1 van de Wet op de economische delicten, zal, wanneer eenmaal het artikel in deze vorm is vastgesteld, het tweede lid daarvan in willekeurige volgorde kunnen worden aangevuld en kunnen meerdere wetsontwerpen, strekkende tot een dergelijke aanvulling, bij het parlement aanhangig zijn, zonder dat het parlement zich genoodzaakt ziet aan het ene wetsontwerp een hogere prioriteit te verlenen dan aan het andere.

Aldus wordt bevorderd dat het Koninkrijk spoedig bij de desbetreffende verdragen partij kan worden.

Als gevolg van de voorgestelde nieuwe opzet is het aanvankelijke tweede lid van artikel 552hh redactioneel gewijzigd. De niet-toepasselijkheid van de weigeringsgronden voor het instellen van een vervolging, welke zijn gebaseerd op het politieke karakter van het delict, is met zoveel woorden beperkt tot vervolging gebaseerd op het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme en de Overeenkomst betreffende de toepassing van dit verdrag tussen de lid-staten van de Europese Gemeenschappen. Voorts zijn de twee zinnen van het oorspronkelijke tweede lid opgesplitst in twee afzonderlijke leden, de leden 3 en 4.

De minister van Justitie,
F. Korthals Altes

De minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek